

afregne med Roedyrkerne til en Pris af 65 Øre pr. Dobbeltcentner eller en Londonernotering af 10 sh. Ved at forhøje Prisen fra 32 til 35 Øre har Fabrikkerne skaffet sig en Indtægt, der svarer til omtrent 3 Mill. Kr., idet det indenlandske Forbrug af Sukker er omtrent 100 Mill. kg. Man kan sige sig selv, at naar de med en Sukkerpris af 32 Øre kunde have faaet et meget stort Udbytte, vil Udbyttet blive kolossalt, naar de nu faar 3 Mill. Kr. — maaske knapt — Ekstraindtægt som Følge af Prisforhøjelsen.

Jeg finder derfor, som sagt, at denne Prisforhøjelse var unødvendig og ikke burde have fundet Sted. Men naar den alligevel fandt Sted, burde Roedyrkerne, synes jeg, have haft et større Udbytte end det, de har faaet ved den Overenskomst, der er sluttet mellem Roedyrkerforeningen og Sukkerfabrikkerne. Ifølge Kontrakterne mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne skal der afregnes efter Londonernoteringen i Oktober, November og December, men den Notering finder ikke Sted i Aar som Følge af Krigen, og saa gælder der en Bestemmelse, hvorefter der skal afregnes til en Pris af 65 Øre pr. Dobbeltcentner, hvilket altsaa svarer til en Londonernotering af 10 sh. Nu er der efter lange Forhandlinger kommet en Overenskomst i Stand mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne, hvorefter Roedyrkerne skal have 68 Øre pr. Dobbeltcentner, hvilket svarer til en Londonernotering af 10 sh. 9 d. Men denne Afregning er ugunstigere for Roedyrkerne, end den burde være efter Melisprisen, som er sat til 17½ Øre. I Sukkerfabrikkernes store Aar, 1909, maatte Fabrikkerne afregne med Roedyrkerne til en Londonernotering af 11 sh. 10 d., medens Melisprisen den Gang kun var 17,97 Øre, det er altsaa næsten ½ Øres Forskel til Fabrikkernes Fordel. Baade Afregningsprisen og Melisprisen var meget ugunstigere for Fabrikkerne i 1909, og dog blev der 25 pCt. i Udbytte til Aktionærerne. Hertil kommer, at Sukkerfabrikkerne har eksporteret betydelige Masser af Sukker til Udlandet, som de har tjent uhyre paa. En Mand, hvis Paalidelighed jeg ikke har Grund til at tvivle om, har fortalt mig, at Sukkerfabrikkernes Mellemværende med Privatbanken i December Maaned var mellem 6 og 8 Mill. Kr. gunstigere end paa samme Tid i Fjor, og selv om det ikke betyder en Merfortjeneste paa 6—8 Mill. Kr., er det hævet over al Tvivl, at Sukkerfabrikkerne har tjent uhyre Summer i Aar, medens mang-

foldige Mennesker har det største Besvær med at skaffe sig Sukker og det daglige Brød. Jeg finder derfor, at Fabrikkerne ikke burde have haft Tilladelse til at forhøje Sukkerprisen med de 3 Øre. Det klæder ikke denne toldbeskyttede Industri særlig vel, at den i Tider som disse er saa paatrængende og glubsk, som Tilfældet har været. Hvad Roedyrkerne angaar, maa jeg derimod erkende, at de har vist et Maadehold, som man kun har set saare lidet til i alle andre Tilfælde under disse Forhold. For hvis Roedyrkerne var mødt frem paa samme Maade, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og hans Venner mødte frem for et Par Dage siden, og havde krævet Toppris og Overpris paa Sukker, havde vi faaet svimlende Sukkerpriser, fordi Verdensmarkedet for Sukker har urimelig høje Priser som Følge af Krigen.

Da der ikke i Kommissionsbetænkningen foreligger nogen virkelig Afslutning paa Forhandlingerne om Sukkeret, vil jeg spørge den højtærede Indenrigsminister, hvorledes disse Forhandlinger er blevet afsluttet. Et Medlem af Prisreguleringskommissionen har sagt til mig, at der var ikke afsluttet nogen som helst Overenskomst mellem Kommissionen og Fabrikkerne, medens et andet Medlem har sagt til mig, at faktisk forelaa der den Aftale, at Fabrikkerne for Resten af indeværende Aar skulde forsyne den danske Befolkning med Sukker til en Pris, der altsaa svarer til en Melispris af 17½ Øre Pundet. Jeg vilde meget ønske, at den højtærede Indenrigsminister vilde udtale sig herom.

I øvrigt vil jeg konstatere min Tilfredshed med, at Professor Birk i den Afhandling, han har skrevet i Prisreguleringskommissionens Værk, er kommet til det Resultat, at Sukkerfabrikkernes virkelige Toldbeskyttelse er 4 Mill. Kr. Da vi i sin Tid behandlede Sukkerspørgsmaalet her i Rigsdagen, paastod jeg, at Toldbeskyttelsen var 4 Mill. Kr., men det blev meget bestemt bestridt fra anden Side. Nu godtgør altsaa Professor Birk, som det synes mig paa meget troværdig Maade, at det er rigtigt, at Sukkerfabrikkerne har 4 Mill. Kr. Toldbeskyttelse, og at de udnytter denne Toldbeskyttelse netop meget stærkt i Øjeblikket, hvor der er en saadan Dyrtid og saadanne beklagelige Tilstande her i Landet.

Med Hensyn til Petroleum er det jo almindelig bekendt, at vi fik en Prisforhøjelse paa Petroleum af 3 Øre pr. Liter. Denne Prisforhøjelse blev foretaget af Det